

Parlem de cuina

Avui va de gloses i sopes (II)

El meu conco Biel Vila Castañer, també glosador va fer la rèplica a les gloses de les Sopes d'en Biel Vila Ripoll (veure article de la setmana passada).

Avui he llegit ses gloses que vos heu fet de ses sopes. Estan molt bé. No hi són totes, i afegiré aquestes poques: Sopes de llet amb pa blanc llescat molt prim i amb paciència, cullerades de sucre escampant i llet calenta a consciència. Ses " Sopes de Carboner" molt cabals i mallorquines, amb moltes de vitamines per ressuscitar un garriguer. Fetes de s'ecudella de faves granades, bon plat, i pa moreno llescat i mà davall sa ribella. Altres... molt principals amb un bon brou de caragols, tret d'un sabrós aguiat d'aquestes jo n'he menjat i guard un bon record. Ja fa anys. Molt temps enrere, d'aquestes, un hermós dia férem una vega amb família a Can Vila, Pau Noguera.

I ses "sopes solleriques" amb dos mitjos albercocs, d'aquestes en menjarem d'al-lots quant les feia sa padrina. De petits jo ja en menjava de sopes de miques de pa (de devora es senalló) i un bon dia una pesseta dins es plat hi vaig trobar. Per Muro i Sa Pobla hi fan unes sopes de matances, amb "pebràs" per ses voreres i es tassó de vi amb sa ma. No n'és plat d'excomunió, el Papa en menja sovint, sopes de pa, llet i ou fregit i vi dolç un bon tassó. Sopes també de convent que mengen monges i frares: verdura i aigua abastament i sempre molt poques tallades. A "Sa Marina" en fan unes que lis diuen submarines, tot és brou i res sura amb sort per dedins trobaràs tita. Altres sopes també hi ha però són altres cinc-centes, són ses sopes forasteres de torero o de marjal. I bo també és el pancuit

que es fa amb el pa endurit, tomàtiga, alls, bon sofregit i aviat deixaràs el plat buit. Ai, De meu! Ai, quin tiberi! tant saborós que amb greixonera mos prepara sa cuinera sense recepta ni misteri. Però de totes hi val aquelles que omplen sa panxa I mos pugem sa moral tenint sa caldera en marxa. Sa padrina ja m'ho deia gran frase filosofal: "Quan sa panxa ja està plena no demana de què, mai". També record de mu mareta dignes de veneració, aquelles que amb llagosta i crostons són ses sopes de caldereta. I unes que fan devers Pina, bones abastament, fetes amb coneixement d'un bon bocí de gallina. I quan de sopes parlam viem que n'hi ha de mil maneres, bones són ses del davant com ho són ses del darrera.

Epíleg
Així, idò per acabar, crec que podem establir: sopes pel pobre i pel ric si a vells volem arribar.

Gabriel Vila Castañer (estiu 1999)
Bona setmana i ens trobam aquí mateix d'aquí a 7 dies amb mes sopes.

Juan A. Fernández

Si pens és perquè visc

A Julieta, filla de Margalida i Víctor

Julieta bella, compleixes un any, se t'obri una vida d'horitzons molt alts.

La vida ens dona llums, també colors, nits fosques, clars dies, un sol fantasiós.

Ai! Que de cosetes que en ella hi trobaràs, amics, amiguetes, que els estimaràs.

Arbres, plantes, roques, muntanyes, fondals, illes, ciutats, pobles, torrents, rius..., la mar, moixets, formiguetes, àligues i ocells, cavalls i cabretes, - i anyells.

Veuràs papallones quan besen les flors i volar abelles obrant... brescams d'or.

Aniràs a escola, a on hi aprendràs llegir..., comptar..., escriure.... Vols cosa més gran!

Julieta, Julieta, petita i de gran, estima..., estima... i ... t'estimaran.

I, t'ho dic de cors: Quins papàs, que tens, t'estimen tant, tant, que no poden més...!

(*) Margalida i Víctor, molt bons amics meus: vull aprofitar aquesta poesia, que dedic en el primer aniversari del seu naixement a vostra filla, Julieta, per agrair-vos, en un primer temps a na Margalida i, en un segon fins ara, a Víctor, l'acte de donar ales als meus articles quinzenals, dissertant-los en el nostre estimat setmanari, el SÓLLER, i adomasant-los amb una il·lustració tan significativa que, abans de llegir-los, ja donàveu a entendre la meua voluntat presentada per escrit. Encara més; jo accept que som molest amb les meves bogeries; així i tot m'heu tolerat amb amor i amistat, tan amable, que ens ha passat a ser bons amics. Gràcies Margalida, gràcies Víctor. Amb vosaltres compartesc la festa del primer any de la vostra Julieta, l'amor dins els vostres braços. Enhorabona!

Agustí Serra Soler

Carta oberta

Els jutges de pau us donam les gràcies

Des de l'Associació de Jutges de Pau de les Illes Balears, volem agrair el suport de tots els partits polítics amb representació parlamentària i dels responsables de les institucions insulars: Delegada del Govern, Parlament de les Illes Balears, i Consell de Mallorca que han tingut a bé a reunir-se amb nosaltres per tal d'explicar-los el perill que comportaria la desaparició dels Jutjats i Jutges de Pau, en el cas de que el govern espanyol apliqui la llei 20/2011. Val a dir que el govern de l'estat ja ha ajornat la seva entrada en vigor dues vegades però això no lleva de que l'existència i continuïtat dels Jutjats de Pau i els seus titulars estiguin en perill.

Els partits polítics amb representació parlamentària, estan treballant en la redacció d'un document que podria tenir forma de projecte no de llei, instant al govern central a repensar-se la continuïtat des Jutjats de Pau i els seus titulars, tenint, en principi, el vist i

plau de tots.

És vital, per a nosaltres i per tota la societat, que no es llevin els Jutjats de Pau, primer escaló de la piràmide judicial i el més proper al ciutadà. Tancarlos seria un error molt greu i irreparable. La gent ho necessita de veritat. No es pot deixar al ciutadà orfe d'aquest servei tan essencial.

A n'aquest agraïment hi volem afegir també el gran i incondicional recolzament que ens han donat els mitjans de comunicació, batles de distints ajuntaments i, sobre tot, la gent del carrer que ens ha encoratjat a continuar aquesta tasca reivindicativa que començarem ara

fa dos anys. La mateixa que es duu a terme a nivell de tot l'estat.

A l'Ajuntament de Sant Joan, els volem agrair públicament, que ens ha cedit el local social de la nostra Associació de manera desinteressada, lloc on es fan les reunions periòdiques i es planifica la tasca a dur a terme.

Estam segurs que, entre tots, amb gust i ganes, aconseguirem aturar aquesta barbaritat.

Els ciutadans de tot l'estat espanyol que no resideixen a ciutats on hi ha partit judicial, no es mereixen quedar allunyats de la justícia i dels seus representats més propers. Imaginin, per

exemple, què passaria si desapareixien els Jutjats de Pau a Mallorca. Idò, que sols hi hauria estaments judicials a Palma, Inca i Manacor on hi ha jutjats de primera instància i registre civil. Tota la resta, s'haurien de desplaçar als esmentats indrets per inscriure un naixement, una defunció, recollir un certificat de naixement, fe de vida... Si tanquen el de Formentera, totes les esmentades gestions s'haurien de fer a Eivissa.

No oblidem que la història dels pobles està escrita de puny i lletra als Jutjats de Pau. No es pot posar en perill aquest patrimoni de valor social incalculable.

Moltes gràcies i nosaltres continuarem fent la tasca que ens encomana la societat: lluitar per evitar el tancament dels Jutjats de Pau i la continuïtat del seus titulars, pilars fonamentals de la convivència entre persones.

Associació Jutges de Pau de les Illes Balears